

Carpinus Haagbeuk.

De haagbeuk is alom gekend; er komen dan ook vierentwintig soorten voor in de gematigde streken van het noordelijk halfrond. De zigzag-groeiende takken en het afwisselend geplaatst blad maken hem ideaal voor de bonsailiefhebber. Hij verhout snel en heeft al zeer jong het silhouet van een volwassen boom. De soort is tweeslachtig en de bloeiwijze lijkt veel op die van de hazelaar. De mannelijke bloemen zitten op het oude hout onder de vorm van katjes zoals bij de Hazelaar. De vrouwelijke bloemen zijn echter meer uitgegroeid en verschijnen op de top van de de nieuwgroei. De naam "beuk" kreeg hij vanwege zijn beukenootachtige vrucht.

Tijdens de winter behoudt de Haagbeuk zijn bladeren. De nieuwgroei stoot ze af in de lente. Zijn gelijkenis met de echte beuk, die ook in hagen wordt geplant, leidt tot verwarring. Het blad van de Carpinus is echter veel ruwer en kleiner dan dat van de Beuk. Vermits aan beide soorten ook in de winter verdord blad blijft zitten is de identiteit gemakkelijk vast te stellen. Wie het nog niet zeker is of juist een plant moet beoordelen tijdens de bladloze periode merkt het aan de stand van de knoppen. De Carpinus (Haagbeuk) heeft aangesloten langwerpige knoppen. De Fagus (Beuk) bezit knoppen op een steeltje, bijna haaks op de twijg.

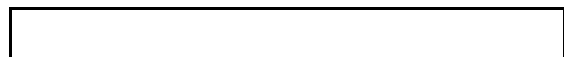
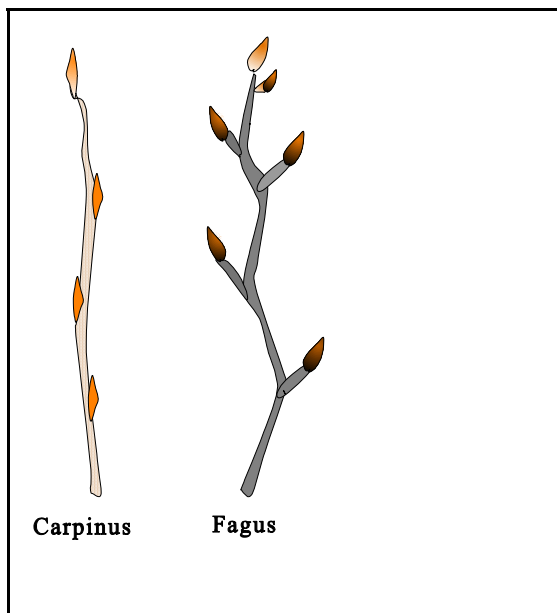

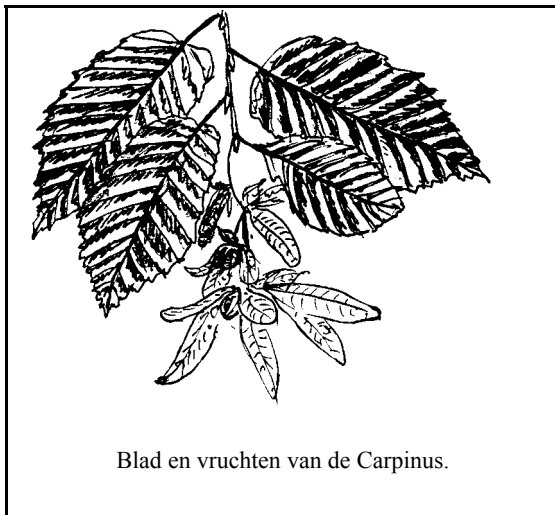
De jonge boom is van nature piramidevormig. Dit maakt hem tot een uitstekend object voor de bonsailiefhebber.

Wanneer hij ouder wordt krijgt hij een ovalere gestalte. Het komt erop aan wat we ervan willen maken: een klassieke boom of een boom met het silhouet van de normale groeiwijze. In het laatste geval laten we hem iets ovaler, iets geborgener worden.

De boom kan vierentwintig meter hoog worden, evenveel meter als er soorten zijn.

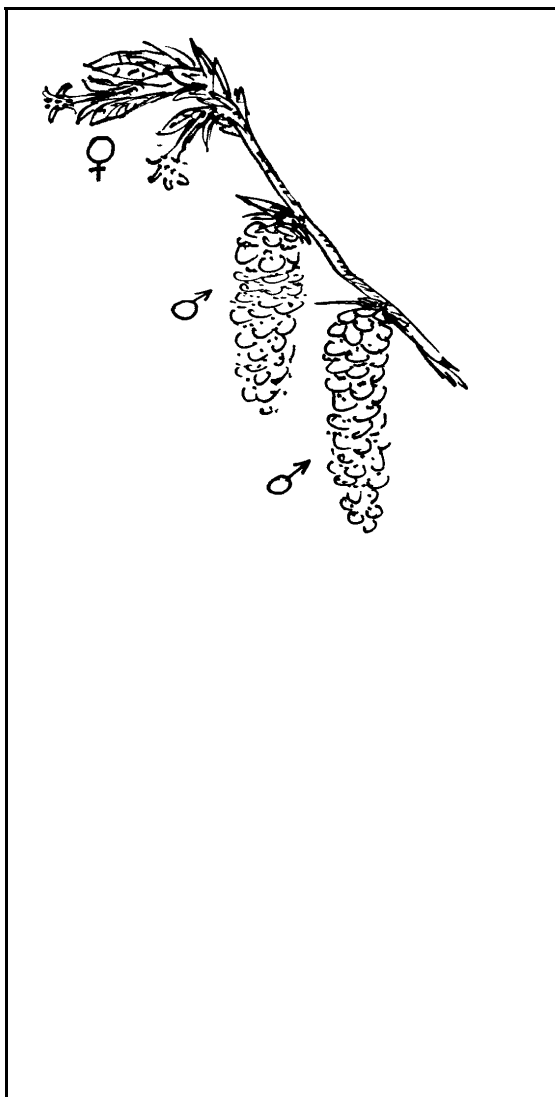
De haagbeuk is steeds een nuttige boom geweest. Zijn harde, slagvaste hout werd gebruikt voor hamers en slagblokken, als ovenhout bij de bakker en steel voor gereedschappen. Als knotwilg werd hij weinig aangevreten door het vee en vormde een onvervormbare omheining. Ook voor tandraden en spaken van wielen werd het hout aangewend.

Blad en vruchten van de Carpinus.

Enkele interessante cultivars zijn de *C. columnaris*, die zuilvormig uitgroeit en zeer dicht vertakt is. Door zijn trage, compacte groei is hij goed voor de bezemstijl. De *C. fastigiata* is een snelle groeier, die wel snel op stamdikte komt doch later moeilijker in vorm is te houden. De stam is wel diep gegroefd en geeft snel een verweerde indruk. Ook deze variëteit is slank en kegelvormig.

Als haag volstaan vijf exemplaren per strekkende meter. Door de bladhoudende eigenschap is zij het hele jaar ondoorzichtig en vormt zij een bestendige bescherming tegen de wind.

De bloeiwijze van de Haagbeuk gelijk op deze van de Hazelnoot.

De *C. quercifolia* met ingesneden, eikachtige bladeren groeit breed uit en moet zeker het proberen waard zijn.

Deze cultivars kunnen lijden aan terugloop, het terugkeren naar het oorspronkelijke, wilde uitzicht. In dat geval moet de tak volledig verwijderd worden, iets wat voor een bonsaailiefhebber zeker de kleinste moeite is.

Probleem bij de cultuurvariëteiten is dat ze geënt worden op *C. betulus*, wat aanleiding kan geven tot een lelijke entplaats. Marcotteren op of juist onder de ent is meestal geen probleem.

Minder winterharde soorten zijn de *Carpinus laxiflora* of Witte Haagbeuk met kleine glanzende blaadjes en gladde stam, die moet beschermd worden tegen vorst om twijgsterfte te voorkomen. De *Carpinus turczaninowii* of Koreaanse Haagbeuk heeft behoefte aan dezelfde beschermende maatregelen. Zijn herfststooi is wel prachtig oranje-rood. Volle zon doet de bomen ook geen deugd.

De *Carpinus japonica* of Japanse Haagbeuk is bladverliezend.

Standplaats.

In een pot noch in de natuur is de Carpinus opgetogen met een plaatsje in de volle zon. Het is een plant die van nature voorkomt aan de bosrand. Dit geeft ook implicaties in de voeding en de watergift.

Watergift.

Halve bosplant heeft de boom steeds nood aan een vochtige grond. Dagelijks matig besproeien is dan ook geen luxe.

Voeding.

Het substraat en de voeding is best humusrijk en levendig. Wie de tour van de semi-aquacultuur opwil zal wekelijks moeten bijmesten in de lente en om de veertien dagen vanaf midden juni tot het einde van de zomer.

Verpotten.

Tot op tienjarige leeftijd zal de boom om de twee jaar moeten worden verpot. Daarna enkel indien nodig bevonden na inspectie van het wortelgestel.

Het grondbmengsel is standaard bij gewone toepassing. Geraniumgrond met scherp zand en lava in de verhouding 4/1/1 en eventueel een halve portie klei doen het ook.

Vermeerdering.

Zowel zaaien als stekken komen in aanmerking. Ook marcotteren behoort tot de mogelijkheden.

Stijlen.

Alle stijlen kunnen worden verwezenlijkt met de Haagbeuk, uitgezonderd de rechtopgaande wegens de dichte vertakking en gemakkelijk uitsplitsen van de stam.

Ook alle formaten kunnen met de Carpinus worden uitgewerkt.

Bedrading.

De Haagbeuk kan in de lente een ferme groeistoot nemen waarbij de stam en het takkengestel fel in dikte toenemen. Het is dan ook aangeraden het bedraden later op het seizoen te verrichten wanneer de takken nog buigzaam genoeg zijn doch niet veel meer in omvang toenemen. Te vroeg dwingen geeft snel aanleiding tot ingroeien van de binddraden.